

Беседа патријарха Неофита у Недељу Свете Марије Египћанке

У пету недељу Великог поста, Света Црква нас позива да одамо почаст једној од најсветлијих личности хришћанске историје – Преподобној Марији Египћанки. Приближавајући се крају Великог поста одајемо пошту њој која је у најстрожем посту и подвигу, у искреном покајању и срдечној скрушености, извојевала победу над непријатељем нашег спасења, ослобађајући се од греха како би ушла чисто и беспрекорно у Царство светлости и вечног живота. Дубином свог покајања и чулног подвижничког подвига, Света Марија Египћанка остала је узор хришћанима свих времена и вечно надахнуће у борби против греха. Њен живот је неоспоран доказ да пут који нам је указао Господ није немогућ за човека све док се свесно и марљиво труди за своје спасење. У њеном лицу пред нама је једно од најсветлијих сведочанстава љубави Божје према сваком човеку, па био он и највећи грешник.

Ето разлога за ту нежну љубав коју су хришћани свих векова сачували према светлом лику некадашње грешне, а сада у вечне векове, Божје светитељке Марије Египћанке, као и дубоко утемељење Цркве Христове да јој посвети ову пету недељу у Светој Четрдесетници, уздижући је у колосе вере и побожности попут Светог Григорија Паламе и Преподобног Јована

Лествичника. Данас, када је већи део нашег дугопосног пута иза нас и када смо све ближи Страсној седмици и славном Васкрсењу Спасовом, светли лик Свете Марије Египћанке поново је пред нама да нам помогне да се сетимо и друге важне истине о нашем животу и вери. Пре свега, то је наша спознаја да је грех увек у нама и да је борба против њега пре свега наш лични задатак и одговорност. Иако Бог Отац воли све људе и ради непрестано и на све могуће начине да се сви спасу „и да дођу у познање истине“ (уп. 1 Тим. 2, 4), први корак ка овом спасењу мора бити направљен од стране човека. Иако никада не остајемо сами у овој борби и својим снагама, она не може почети без наше жеље и личног пристанка, па се тек онда наставља уз Божју помоћ и помоћ Пресвете Богородице и свих светих.

Грех има много лица и различитих манифестација, али постоји један начин да га се ослободимо, а тај пут почиње у нашем срцу, напорима наше личне воље. Друго, Света Марија Египћанка нас уверава да је Бог заиста човекољубац и да може и жели да опрости и највећем грешнику. То значи да ни најтежи грех не може бити препрека нашем покајању и жељи за спасењем, јер, како је сам Господ посведочио, „сваки грех и хула опростиће се људима“ (Мт. 12, 31), свакоме осим оног који хули на Духа Светог. Све остало може се опростити и покрити бескрајном љубављу Божјом, као што је и сам Господ посведочио када је рекао: „Не желим да умре грешник, него да се грешник одврати од свог пута и живи“ (Јез. 33:1). 11).

Коначно, живот и подвизи Светитељке из египатске пустиње су нам важни и по томе што нас штите од искушења да исхитрено осуђујемо особу поред себе, чак и када у њој видимо највећег грешника. Живот сваког човека је тајна коју зна само један истински Срценосац, који нас на страницама светог Јеванђеља јасно упозорава да ће „многи бити последњи, а последњи први“ (Мт. 19,30) и да ће „и блуднице прије вас ући у Царство Божје“ (Мт. 21,31). Јер Бог гледа у срце човека, а оно што види тамо је скривено од наших очију. Радимо, дакле, на свом личном спасењу и не осуђујмо никога, препустивши то Сведочењу Судији, сећајући се онога што је Господ рекао: „Каквим судом судите, суђено ће вам бити; и каквом мером мерите, таквом ће вам се мерити“ (Мт. 7, 2). Молитвама Пресвете Богородице и свагда Дјеве Марије, Свете Марије Египћанке и свих угодника Његових, нека нас Господ помилује и спасе!

mitropolija.com